

Postea accedit ad pedes Consecratoris, ubi tertio genuflexus, ut supra, iterum altius cantando dicit:

Ad multos annos.

Tum Consecrator recipit eum surgentem ad osculum pacis; et similiter faciunt assistentes Episcopi, qui Consecratum cum mitra, et baculo Pastoralis incedentem, et Evangelium sancti Joannis, In principio erat Verbum, etc. dicentem, post reverentiam cruci super altare factam, inter se medium ducentes, ad suam capellam revertuntur, ad se exuendum sacris vestibus, et interim dicit Antiphonam. *Trium puerorum, et Canticum. Benedicite, etc.* Consecrator vero, pacis osculo, ut præmittitur, Consecrato dato, dicit submissa voce: *Dóminus vobíscum.*

Initium sancti Evángelii secúndum Joánnem.

In principio erat Verbum, etc.

Signat altare, et se; et facta similiter cruci reverentia, apud sedem vel faldistorium deponit sacras vestes, interim etiam dicens Antiphonam. *Trium puerorum, et Canticum. Benedicite, etc.* quibus depositis, Consecratus Consecratori, et Assistentibus suis pro more gratias agit; et vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiscopum consecratur, forma præmissa in omnibus observatur: sed per hujusmodi consecrationem non assumit sibi nomen Patriarchæ, vel Archiepiscopi, quod per traditionem Pallii dumtaxat sibi attribuitur, usque ad quam dicitur Electus, etiam post consecrationem prædictam, prout infra dicitur. Electus vero in Episcopum, cum primum consecratus est, Episcopus vocatur, non Electus.

In anniversario Consecrationis Episcopi dicitur Missa ut in Missali Romano.

DE PALLIO.

Cum Pallium a Sede Apostolica mittitur, Pontifex, cui res ipsa committitur, statuta die cum Electo convenit in Ecclesia sua, si commode fieri potest, vel alia Ecclesia suæ diocesis, vel provinciæ magis commoda, in qua Missarum solemnities peragantur. Et, facta communione per celebrantem, Pallium reponitur supra medium altaris extensum, et serico, in quo involutum portatum fuit, coopertum. Deinde peractis Missarum solemnities, Pontifex indutus amictu, stola, pluviali, et mitra, sedens ante altare super faldistorio, capit juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apostolicæ, ab ipso Electo, omnibus Pontificalibus paramentis, ac si celebraturus esset, mitra tamen et chirothecis demptis, induto, ante se genuflexo, juxta formam per litteras Apostolicas traditam.

Forma juramenti.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, etc. prout habetur in Consecratione Electi in Episcopum, pag. 38.

Expleto juramento ab Electo, dictus Pontifex in gremio suo librum Evangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, et Electo adhuc coram eo genuflexo, dicente:

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evángelia.

Tum Pontifex respondet: Deo grátias.

Juramento præstito, Pontifex surgit cum mitra, et Pallium de altari accipit, et illud super humeros Electi adhuc ante se genuflexi imponit, dicens:

Ad honórem omnipoténtis Dei, et beatæ Mariæ semper Virginis, ac beatórum Apostolórum Petri et Pauli, Dómini nostri N. Papæ N. et sanctæ Románæ Ecclésiæ, necnon Ecclésiæ N. tibi commissæ, trádimus tibi Pállium de córpore Beáti Petri sumptum, in quo est plenitúdo Pontificális officii, cum Patriarchális (vel Archiepiscopális) nóminis appellatióne; ut utáris eo intra Ecclésiám tuam certis diébus, qui exprímuntur in privilégiiis ab Apostólica Sede concéssis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. R. Amen.

Quo dato, Pontifex, detecto capite, vadit ad cornu Evangelii altaris, et Patriarcha, vel Archiepiscopus surgit cum Pallio: et ascendens ad altare, crucem suam ante se habens, si sit in Ecclesia sua, vel alia suæ diocesis, vel provinciæ, detecto capite benedicit populo solemniter, dicens: *Sit nomen Dómini, etc.*

Qua benedictione data, dimissis in Ecclesia paramentis, omnes ad sua revertuntur.

Et, quia Pontificalis officii plenitudo confertur per Pallium, antequam obtinerit quis Pallium, licet sit consecratus, non sortitur nomen Patriarchæ, Primatis, aut Archiepiscopi; et non licet ei Episcopos consecrare: nec convocare Concilium; nec Chrisma conficere; neque Ecclesias dedicare, nec Clericos ordinare, etiam si Pallium in alia Ecclesia habuisset, cum oporteat petere novum Pallium.

Potest tamen, quando vult, Missam sine Pallio et sandaliis celebrare.

Potest etiam hujusmodi consecrationes ante Pallii receptionem alteri committere, dummodo non sit in mora petendi Pallium.

Neque ante habitum Pallium potest Electus ante se crucem deferre, sed tantum postea.

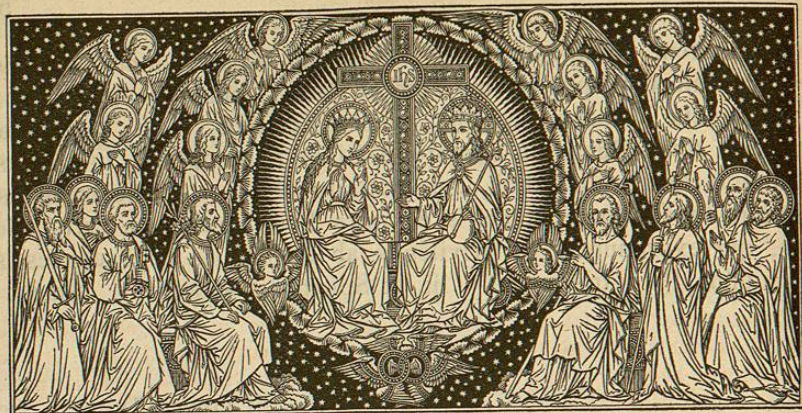
Nec potest Patriarcha, vel Archiepiscopus uti Pallio extra suum Patriarchatum, vel provinciam; et non omni tempore, sed tantum in Ecclesiis, in Missarum solemnities, in Festis præcipuis, non in processionibus, neque in Missis pro defunctis; et quia Pallium est personale, ideo ac commodari non potest; neque in morte alicui relinqui; sed Patriarcha, vel Archiepiscopus, cum eo sepeliri debet.

Dies, quibus Pallio

uti potest Patriarcha, sive Archiepiscopus, sunt hi:

Nativitas Domini nostri Jesu Christi.
S. Stephani Protomartyris.
S. Joannis Apostoli et Evangelistæ.
Circumcisio Domini.
Epiphania Domini.
Dominica in Palmis.
Feria quinta in Cœna Domini.
Sabbatum sanctum.
Dominica Resurrectionis cum duobus sequentibus diebus.
Dominica in Albis.
Ascensio Domini.
Dominica Pentecostes.
Festum Corporis Christi.

Festivitates quinque beatæ Mariæ semper Virginis, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Immaculatæ Conceptionis.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph 19. Martii.
Festum omnium Sanctorum.
Festivitates omnium Apostolorum.
Dedicationes Ecclesiarum.
Principales Festivitates Ecclésiæ suæ.
Ordinationes Clericorum.
Consecrationes Episcoporum, Abbatum et Virginum.
Dies añiversarius Dedicationis Ecclésiæ, Et Consecrationis suæ.



DE BENEDICTIONE ABBATIS.

In primis benedicendus provideat de mandato Apostolico, benedictionem sibi impendendam Pontifici committente.

Deinde statuta die benedictionis, quæ debet esse Dominica, vel festiva, tam ipse Pontifex, quam Electus, convenit quod die præcedenti jejunent.

In Ecclesia, ubi benedictio fiet, ornantur duæ capellæ, major pro Pontifice, minor pro Electo. In majori quidem super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, et ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata.

Paratur etiam in loco congruo credentia pro Pontifice, super quam erit mappa munda, duo candelabra, vasa ad abluendum manus cum suis mantilibus; vas cum aqua benedicta, et aspensorio; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso; ampullæ pro vino, et aqua pro sacrificio; Calix, hostiaria cum hostiis.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori et officio Missæ convenientis, videlicet: sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunica, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, et manipulus.

Item paratur faldistorium ornatum pro Pontifice, et tria scabella, pro Electo, et duobus Abbatibus assistentibus, Missale, et Pontificale. Pontifex habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam. In capella vero minore pro Electo, quæ a majori debet esse distincta, paratur altare cum cruce, et duobus candelabris, et super illud Missale, et Pontificale, ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Pontifice numerata sunt. Et hoc, si Abbas benedicendus sit de mitra. Si vero non sit de mitra, parantur tantum paramenta Sacerdotalia, et ultra illa, pluviale album; prope altare sit credentia minor cum mappa munda, et vasis ad abluendum manus. Ponuntur etiam quinque mappulæ æqualis mensuræ, factæ ex una canna cum dimidia panni linei subtilis; et candelæ octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor super altare Pontificis, duæ super ejus credentiam, et duæ super altare Electi ponuntur. Annulus cum gemma benedicendus, et Electo tradendus; vestes monasticæ, seu regulares, et pro Offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet, duo panes magni, et duo barilia vini; panes, et barilia ornentur, duo videlicet videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignia Pontificis, et Monasterii, seu Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cuiusque gradu, et dignitate.

Adsint duo Abbates assistentes, qui sint induti superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici alba.

Hora igitur competenti Pontifex, Electus, Assistentes, et alii qui benedictioni interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Pontifex, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu altaris Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Interim etiam Abbates assistentes sua paramenta prædicta capiunt. Quibus sic paratis, Pontifex sedet cum mitra super faldistorium, ante medium altaris sibi paratum; Electus vero in habitu suo quotidiano medius inter Abbates assistentes paratos et mitratos, Pontifici cum debitis reverentiis præsentatur, atque eidem mandatum Apostolicum traditur. Quo publice lecto, per Pontificis Notarium, Electus genuflectit ante Pontificem, qui surgit, deposita mitra, et super eum dicit Orationes sequentes, nisi jam sit Professus.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, indulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ districtiōnis tēperans, indulxisti ne filius portet iniquitatem patris; et qui mira dispensatione, etiā malis bene utens, tuæ dignationis grātiā per eos frequēter operāris: quæsumus clemētiā tuā, ut huic fāmulo tuo non obsistat, quod hābitum religiōnis, per nos, tanta ac tali re indignos, accipit; sed ministērium, quod extērius per nos exhibētur, tu intērius per donum Spīritus sancti exsequāris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spīritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

Deus, qui per coætérnum Filium tuum cuncta creásti, quique mundum peccátis inveterátum per mystērium sanctæ Incarnatiōnis ejus renovāre dignátus es: te suppliciter exorāmus, ut ejusdem Dómini nostri grātia, super hunc fāmulum tuum abrenuntiatiōnem sæculi profitentem clemēter respicere dignēris; per quam in spīritu suæ mentis renovátus, véterem hómīnem cum áctibus suis éxuat; et novum, qui secúndum Deum creátus est, indüere mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui es via, sine qua nemo venit ad Patrem, quæsumus clemētiā tuā, ut hunc fāmulum tuum a carnálibus desidēriis abstráctum, per iter disciplinæ reguláris dedúcas, et qui peccatóres vocáre dignátus es, dicens, Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos reficiam: præsta; ut hæc vox invitatiōnis tuæ ita in eo convaléscat, quatenus peccatórum ónera depónens, et quam dulcis es gustans, tua refectiōne sustentári mereátur. Et sicut attestári de óvibus tuis dignátus es, agnósce eum inter oves tuas: ut ipse te agnóscat, et aliénium non sequátur,

sed te; neque aúdiat vocem aliórum, sed tuam, qua dicis: Qui mihi minístrat, me sequátur. Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Orémus.

Sancte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum mortálibus reveláre dignátus es, imménsam tuæ pietátis grátiam postulámus; ut, sicut ubi vis, spiras, sic et huic fámulo tuo afféctum devotiónis indúlgeas. Et quóniam tua sapiéntia est cónditus, tua quoque providéntia gubernétur. Quem juxta tibi consuétam grátiam úctio tua de ómnibus dóceat: et per intercessiόνem sancti *N.* quem præcipuum hujus sanctæ institutiónis legislatórem dedisti, nec non et aliórum Sanctórum, ad quorum nómina professiόνem facit, eum a vanitate sæculi veráciter convérte. Et sicut es ómnium peccatórum remíssio, ita depriméntes impietátis colligatiónes in eo dissólve; et ad observántiam hujus sancti propósi fac eum ita certátim fervére, ut in tribulatióibus et angústiiis, tua indeficiénti consolatióne váleat respiráre; ut juste, et pie, per veram humilitátem, atque obediéntiam in fratérna caritate fundátus, quod, te donánte, hódie promíttit, felíci perseverántia cómpleat: Quod ipse præstáre dignéris, qui cum Deo Patre, sanctoque unigénito Filio ejus Dómino nostro Jesu Christo, vivis et gloriáris Deus, per infínita sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde benedicuntur vestes, quæ novæ afferuntur, et tenentur per unum ex ministris Electi coram Pontifice, qui stans sine mitra, dicit:

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam, ut hoc genus vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ, vel humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Et aspergit vestes cum aqua benedicta. Post hæc Pontifex sedet cum mitra, et exiit Electum veste sæculari, dicens:

Exuat te Dóminus véterem hóminem, cum áctibus suis.

Et mox induit illum habitum monasticum, dicens:

Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia, et sanctitáte veritátis.

Tunc, deposita mitra, surgit Pontifex, et dicit:

Deus miséricors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihilque boni perfícitur; adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis aures: et hunc fámulum tuum, cui

in tuo sancto nómine hábitum sacre religiónis impónimus, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; et concéde ei, ut in hoc sancto propósi devótus persistere, et remissióne peccatórum percépta, ad electórum tuórum váleat pervenire consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quibus dictis, sedet Pontifex, et imponitur illi mitra, et electus, professionem emissurus, junctis ante pectus manibus, coram eo genuflexus, dicit:

Súscipe me, Dómine, secúndum elóquium tuum, et vivam; et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Circumstantibus, vel Monachis, si sit in suo monasterio, respondentibus:

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam, in médio templi tui.

V. Glória Patri, et Filio, et Spírítui sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et hoc ter, tam per Electum quam per circumstantes, repetitur. Deinde Electus ante altare et Pontificem se prosternit in terram, et dicuntur sequentes Psalmi per Pontificem sedentem cum mitra, circumstantibus respondentibus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spírítu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépmus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímíni eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribuíte domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

*Psalmus 50. Miserére mei, Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam, etc. Et totus dicitur cum Glória Patri, ut infra habetur. 64.*

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam
jucundum * habitare fratres
in unum:

Sicut unguentum in capite, *
quod descendit in barbam, bar-
bam Aaron.

Quod descendit in oram vesti-

ménti ejus: * sicut ros Hermon,
qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dómi-
nus benedictionem, * et vitam
usque in sæculum.

Glória Patri.

Sicut erat, etc.

Quibus finitis, Pontifex, deposita mitra, surgit et dicit: Pater noster.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum Dómine.

℞. Deus meus sperantem in te.

Ÿ. Mitte ei Dómine auxilium de sancto.

℞. Et de Sion tuere eum.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eo.

℞. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Ÿ. Dómine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui non vis mortem peccatoris, sed per poenitentiam, et emendationem, vitam semper inquiris: te suppliciter deprecamur, ut huic famulo tuo sæcularibus actibus renuntianti, large tuæ pietatis gratiam infundere digneris; quatenus castris tuis insertus, ita tibi militando, statum vitæ præsentis percurrere valeat, ut bravium æternæ remunerationis, te donante, percipiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

His dictis, sedet Pontifex, et mitram accipit; ac coram eo genuflexus Electus emittens professionem, ex præscripto cujusque congregationis, in charta scriptam, quam in manibus tenet, et legit.

Qua lecta, ponit chartam ipsam super altare; et iterum, ut prius, genuflectit coram Pontifice incipiente et schola prosequente, Antiphonam:

Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis, a templo sancto tuo quod est in Jerúsalem.

Qua dicta, Pontifex adhuc cum mitra sedens, accipit eum in congregationem et societatem aliorum Monachorum sui ordinis, dicens:

Omnes, quamvis per gratiam baptismi fratres simus in Christo, et unum Patrem habeamus in cælo, si ejus præceptis, prout orationibus, et beneficiis invicem nos copulamur; quemadmodum in primitiva Ecclesia sancti Patres, quibus cor unum, et anima una erat, fecisse leguntur, quorum plures Christi amore mente

accénsi, possessiones, et facultates rerum vendentes, congregatis in unum prætiis, ad Apóstolos ferébant gaudentes. Quæ Apóstoli accipientes, tribuebant omnibus, prout opus erat. Sicque iste nihilominus, Deo inspirante, eorum exemplo commónitus, religiosorum Ordinis sancti **N.** optat conjungi consortiis. Idcirco damus ei communem societatem vivendi cum illis, quantum a Dómino possumus promereri, et nostrum est largiri: quatenus cum electis a remuneratore omnium bonorum valeat præmia repromissa percipere, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum.

℞. Amen.

Qua dicta, Pontifex, et omnes Monachi præsentés, recipiunt eum ad osculum pacis.

Deinde Electus vadit ad capellam suam, in qua paratur amictu, alba, cingulo, et stola in modum Presbyteri, ac pluviali; et associatus medius inter duos Abbates indutos superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici, si benedicendus sit de mitra, alias inter Priorem, et Seniore, aut duos seniores Religiosos sui, si adsunt, aut alterius monasterii, indutos superpelliceo, et pluviali, ducitur ad Pontificem in faldistorio ante altare sedentem, cui, deposito bireto, se humiliter inclinans facit reverentiam: Assistentes etiam, detectis capitibus, illa inclinantes, Pontificem venerantur. Tum sedent omnes eo ordine, prout in consecratione Episcopi supra dictum est. Et, postquam parum quieverint, surgunt omnes, capitibus detectis, et senior Assistentium, stans detecto capite versus ad Pontificem dicit: Adest, etc. ut infra.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritate Apostolica.



Adest, reverendissime Pater, Electus monasterii **N.** ordinis sancti **N.** diocesis **N.** quem ad vestram reverendissimam Paternitatem, ex parte conventus ejusdem monasterii, dúximus præsentandum, humiliter postulantes a vobis, ut ipsum in Abbatem dicti monasterii, Auctoritate Apostolica vobis commissa, dignemini ordinare.

Pontifex interrogat eos, dicens: Habétis mandatum Apostolicum? Respondet ille: Habémus. Pontifex dicit: Legátur.

Tunc Notarius Pontificis accipiens mandatum a præsentante, illud legit a principio usque ad finem. Interim omnes sedent, tectis capitibus. Quo totaliter perlecto, Pontifex dicit: Deo grátias.

Vel si benedictio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti receptio committitur, litteris lectis, antequam Pontifex aliquid dicat, Electus de scabello suo veniens, coram Pontifice genuflectit, et legit juramentum de verbo ad verbum, juxta formam juramenti prout infra.